

Sygn. akt V P 204/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2022 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Justyna Wyrwas – Oliwkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2022 roku w Rybniku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. R. (R.)

przeciwko Przedsiębiorstwu Usługowo-Produkcyjno-Handlowemu (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w R.

o wynagrodzenie i wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych

- 1) zasądza od pozwanego Przedsiębiorstwa Usługowo-Produkcyjno-Handlowego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R. na rzecz powoda A. R. kwotę 13.385,00 zł (trzynaście tysięcy trzysta osiemdziesiąt pięć złotych 00/100) tytułem wynagrodzenia za prace w godzinach nadliczbowych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 3 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty;
- 2) oddala powództwo w pozostałym zakresie;
- 3) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.168,00 zł (trzy tysiące sto sześćdziesiąt osiem złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu,
- 4) nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Rybniku kwotę 4.113,68 zł (cztery tysiące sto trzynaście złotych 68/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;
- 5) wyrokowi w pkt 1) co do kwoty 1.750,00 zł (jeden tysiąc siedemset pięćdziesiąt złotych 00/100) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

sędzia Justyna Wyrwas – Oliwkiewicz

Sygn. akt V P 204/16

UZASADNIENIE

Pozwem z 3 czerwca 2016 roku powód A. R. wniósł o zasądzenie od pozwanego Przedsiębiorstwa Usługowo-Produkcyjno-Handlowego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R. kwoty 14.211 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa od kwot:

- 13.385,00 zł tytułem dodatku od wynagrodzenia za godziny nadliczbowe za okres od 1 stycznia 2013 roku do 30 kwietnia 2015 roku,
- 826,00 zł tytułem dodatku do wynagrodzenia za uczestniczenie w konwojach od 1 marca 2013 roku do 30 kwietnia 2015 roku .

Domagał się również zasądzenia zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu podał, że w okresie od 10 lutego 2011 roku do 30 kwietnia 2015 roku zatrudniony był na stanowisku ochrony w pełnym wymiarze czasu pracy u pozwanego. Jego wynagrodzenie zgodnie z regulaminem wynosiło 8 zł/godz. oraz dodatek w porze nocnej, który wynosił 20% stawki zasadniczej. Powód miał otrzymywać również 1 zł dodatku za każdą godzinę konwoju. Podał, że otrzymanie dodatkowego wynagrodzenia uwarunkowane było zawarciem umowy zlecenia z (...) Spółką o ograniczonej odpowiedzialności, która personalnie i kapitałowo powiązana była z pozwaną spółką. Wskazał, że łącznie przepracował na rzecz wskazanej spółki 2.600 zł nadgodzin zarówno w porze nocnej jak i w niedziele i święta i nie otrzymał wynagrodzenia z tego tytułu. W jego ocenie pozwany zalega z płatnością również za uczestniczenie w konwojach. (k. 2-8)

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zwrot kosztów procesu. Podniósł zarzut przedawnienia roszczenia. Zarzucił, że wynagrodzenie zostało wypłacone w całości i nie doszło do przekroczenia dopuszczalnych norm skutkujących obowiązkiem zapłaty przez pracodawcę wynagrodzenia za godziny nadliczbowe. Odnośnie dodatkowego konwoju wskazał, że jest nienależny, bowiem od 1 maja 2010 roku dodatek konwojowy został zlikwidowany. Podał, że (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R. jest odrębnym podmiotem prawa, samodzielnie realizującym własne cele gospodarczym, z którym łączy go jedynie umowa o współpracy, która przewidywała możliwość kierowania osób z którymi (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R. zawarła umowy cywilno-prawne do wykonywania zadań realizowanych przez pozwanego. (k. 211-224)

Sąd ustalił:

W dniu 29 marca 2005 roku pozwany zawarł z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w R. (dalej jako (...)) umowę zlecenia nr (...) na mocy, której pozwany zlecił (...) wykonanie usługi ochrony osób i mienia realizowane w ramach bezpośredniej ochrony fizycznej, konwojowania wartości pieniężnych, zabezpieczenia imprez masowych oraz monitorowania. Strony umowy ustaliły, że w zależności od potrzeb pozwany będzie kierował co miesiąc zamówienie, które określało będzie zapotrzebowanie na realizację poszczególnych usług w określonych ilościach godzin. Umowa została zawarta na czas nieokreślony. **(dowód: umowa zlecenie k. 280-282, wyciąg z księżeczki kontroli k. 331-332)**

Od 1 maja 2010 roku pozwany zlikwidował dodatek za pracę w konwoju i inkasie w wysokości 1,00 zł/godz. **(dowód: aneks do regulaminu k. 398, zeznania świadka J. S. k. 589-589 verte)**

(...) obciążyła pozwanego wynagrodzeniem za świadczenie usługi ochrony w okresie od stycznia 2013 roku do maja 2015 roku. **(dowód: faktury k. 283-311, potwierdzenia transakcji k. 312-330)**

W dniu 14 lutego 2011 roku powód A. R. zawarł umowę o pracę z Przedsiębiorstwem Usługowo-Produkcyjno-Handlowym (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w R. na stanowisku pracownik ochrony w pełnym wymiarze pracy. Powód został zakwalifikowany do II kategorii regulaminu wynagradzania. Jego wynagrodzenie wynosiło 8,00 zł/godz., a w porze nocnej dodatek za pracę miał wynieść 20% stawki zasadniczej. Umowa została zawarta na czas okres próbny od 14 lutego 2011 roku do 30 kwietnia 2011 roku, a kolejno przedłużona umowami o prace zawartymi na tych samym warunkach na czas określony do 30 kwietnia 2015 roku. Za pozwanego umowy podpisał Prezes F. L.. Integralną częścią umowy był regulamin. Zgodnie z § 11 regulaminu wynagradzania pracownikowi za godziny nadliczbowe przysługiwać miało 100% stawki osobistego zaszeregowania. Za pracę w niedziele i święta przysługiwać miał dodatek w wysokości 100% osobistego zaszeregowania, dodatek ten nie miał przysługiwać jeżeli w zamian udzielono innego dnia wolnego. Termin wypłat wynagrodzenia za pracę ustalono do 10 dnia każdego miesiąca, za miesiąc ubiegły. **(dowód: umowa o pracę zawarta 29 kwietnia 2011 roku k. 17, umowa o pracę zawarta 30 kwietnia 2015 roku k. 13, umowa o pracę zawarta 10 lutego 2011 roku k. 14, regulamin k. 15-24, regulamin z załącznikami k. 163-169, 254-270, 814-828, akta osobowe)**

W dniu 30 kwietnia 2015 roku powód zawarł z pozwanym umowę zlecenia na okres od 1 maja 2015 roku do 31 maja 2015 roku za wynagrodzeniem w kwocie 5,60 zł brutto za godz. za usługi ochroniarskie na obiektach, 8,50 zł brutto za godz. za usługi monitoringu. **(dowód: umowa zlecenia k. 443-445)**

W dniu 20 grudnia 2011 roku powód zwrócił się do pozwanego z prośbą o wyrażenie zgody na podjęcie dodatkowej pracy w innej firmie o podobnym charakterze. Wniosek swój motywował trudną sytuacją materialną w rodzinie. **(dowód: wniosek pozwanego z 20 grudnia 2011 roku k. 279)**

W dniu 30 kwietnia 2015 roku powód zawarł z pozwanym umowę zlecenia na usługi ochroniarskie za stawką 5,60 zł brutto/godz. za usługi ochroniarskie na obiektach, 8,50 zł brutto/godz. za usługi monitoringu. Umowa została zawarta na okres od 1 maja 2015 roku do 31 maja 2015 roku. **(dowód: umowa zlecenia k. 85-87)**

Powód zawarł z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w R. umowy zlecenia nr:

- (...) na czas określony od 14 lutego 2011 roku do 30 kwietnia 2011 roku, wynagrodzenie wynosiło 5,00 zł brutto/godz. za dozоровanie mienia, 8,50 zł brutto/godz. za monitoring, 1,00 zł brutto/godz. dodatku za zlecenie w godzinach 22:00-6:00 zł i 12,00 zł brutto/godz. za imprezy masowe,
- (...) na czas określony od 1 lipca 2011 roku do 30 lipca 2011 roku, wynagrodzenie wynosiło 5,00 zł brutto/godz. za dozоровanie mienia, 8,50 zł brutto/godz. za monitoring, 1,00 zł brutto/godz. dodatku za zlecenie w godzinach 22:00-6:00 zł i 12,00 zł brutto/godz. za imprezy masowe,
- (...) z 1 sierpnia 2011 roku, wynagrodzenie wynosiło 5,00 zł brutto/godz. za dozоровanie mienia, 8,50 zł brutto/godz. za monitoring, 1,00 zł brutto/godz. dodatku za zlecenie w godzinach 22:00-6:00 zł i 12,00 zł brutto/godz. za imprezy masowe,
- (...) z 31 października 2011 roku, wynagrodzenie wynosiło 5,00 zł brutto/godz. za dozоровanie mienia, 8,50 zł brutto/godz. za monitoring, 1,00 zł brutto/godz. dodatku za zlecenie w godzinach 22:00-6:00 zł i 12,00 zł brutto/godz. za imprezy masowe,
- (...) na czas określony od 1 grudnia 2011 roku do 31 grudnia 2011 roku, wynagrodzenie wynosiło 5,00 zł brutto/godz. za dozоровanie mienia, 8,50 zł brutto/godz. za monitoring, 1,00 zł brutto/godz. dodatku za zlecenie w godzinach 22:00-6:00 zł i 12,00 zł brutto/godz. za imprezy masowe,
- (...) na czas określony od 1 stycznia 2013 roku do 31 stycznia 2013 roku, wynagrodzenie wynosiło 5,00 zł brutto/godz. za dozоровanie mienia, 8,50 zł brutto/godz. za monitoring, 1,00 zł brutto/godz. dodatku za zlecenie w godzinach 22:00-6:00 zł i 12,00 zł brutto/godz. za imprezy masowe,
- (...) na czas określony od 1 lutego 2013 roku do 28 lutego 2013 roku, wynagrodzenie wynosiło 5,00 zł brutto/godz. za dozоровanie mienia, 8,50 zł brutto/godz. za monitoring, 1,00 zł brutto/godz. dodatku za zlecenie w godzinach 22:00-6:00 zł i 12,00 zł brutto/godz. za imprezy masowe,
- (...) na czas określony od 1 marca 2013 roku do 31 marca 2013 roku, wynagrodzenie wynosiło 5,00 zł brutto/godz. za dozоровanie mienia, 8,50 zł brutto/godz. za monitoring, 1,00 zł brutto/godz. dodatku za zlecenie w godzinach 22:00-6:00 zł i 12,00 zł brutto/godz. za imprezy masowe,
- (...) na czas określony od 1 kwietnia 2013 roku do 30 kwietnia 2013 roku, wynagrodzenie wynosiło 5,00 zł brutto/godz. za dozоровanie mienia, 8,50 zł brutto/godz. za monitoring, 1,00 zł brutto/godz. dodatku za zlecenie w godzinach 22:00-6:00 zł i 12,00 zł brutto/godz. za imprezy masowe,
- (...) na czas określony od 1 stycznia 2013 roku do 31 stycznia 2013 roku, wynagrodzenie wynosiło 5,00 zł brutto/godz. za dozоровanie mienia, 8,50 zł brutto/godz. za monitoring, 1,00 zł brutto/godz. dodatku za zlecenie w godzinach 22:00-6:00 zł i 12,00 zł brutto/godz. za imprezy masowe,

- (...) na czas określony od 1 lutego 2013 roku do 28 lutego 2013 roku, wynagrodzenie wynosiło 5,00 zł brutto/godz. za dozоровanie mienia, 8,50 zł brutto/godz. za monitoring, 1,00 zł brutto/godz. dodatku za zlecenie w godzinach 22:00-6:00 zł i 12,00 zł brutto/godz. za imprezy masowe,
- (...) na czas określony od 1 marca 2013 roku do 31 marca 2013 roku, wynagrodzenie wynosiło 5,00 zł brutto/godz. za dozоровanie mienia, 8,50 zł brutto/godz. za monitoring, 1,00 zł brutto/godz. dodatku za zlecenie w godzinach 22:00-6:00 zł i 12,00 zł brutto/godz. za imprezy masowe,
- (...) na czas określony od 1 kwietnia 2013 roku do 30 kwietnia 2013 roku, wynagrodzenie wynosiło 5,00 zł brutto/godz. za dozоровanie mienia, 8,50 zł brutto/godz. za monitoring, 1,00 zł brutto/godz. dodatku za zlecenie w godzinach 22:00-6:00 zł i 12,00 zł brutto/godz. za imprezy masowe,
- (...) na czas określony od 1 maja 2013 roku do 31 maja 2013 roku, wynagrodzenie wynosiło 5,00 zł brutto/godz. za dozоровanie mienia, 8,50 zł brutto/godz. za monitoring, 1,00 zł brutto/godz. dodatku za zlecenie w godzinach 22:00-6:00 zł i 12,00 zł brutto/godz. za imprezy masowe,
- (...) na czas określony od 1 czerwca 2013 roku do 30 czerwca 2013 roku, wynagrodzenie wynosiło 5,00 zł brutto/godz. za dozоровanie mienia, 8,50 zł brutto/godz. za monitoring, 1,00 zł brutto/godz. dodatku za zlecenie w godzinach 22:00-6:00 zł i 12,00 zł brutto/godz. za imprezy masowe,
- (...) na czas określony od 1 lipca 2013 roku do 31 lipca 2013 roku, wynagrodzenie wynosiło 5,00 zł brutto/godz. za dozоровanie mienia, 8,50 zł brutto/godz. za monitoring, 1,00 zł brutto/godz. dodatku za zlecenie w godzinach 22:00-6:00 zł i 12,00 zł brutto/godz. za imprezy masowe,
- (...) na czas określony od 1 sierpnia 2013 roku do 31 sierpnia 2013 roku, wynagrodzenie wynosiło 5,00 zł brutto/godz. za dozоровanie mienia, 8,50 zł brutto/godz. za monitoring, 1,00 zł brutto/godz. dodatku za zlecenie w godzinach 22:00-6:00 zł i 12,00 zł brutto/godz. za imprezy masowe,
- (...) na czas określony od 1 września 2013 roku do 30 września 2013 roku, wynagrodzenie wynosiło 5,00 zł brutto/godz. za dozоровanie mienia, 8,50 zł brutto/godz. za monitoring, 1,00 zł brutto/godz. dodatku za zlecenie w godzinach 22:00-6:00 zł i 12,00 zł brutto/godz. za imprezy masowe,
- (...) na czas określony od 1 października 2013 roku do 31 października 2013 roku, wynagrodzenie wynosiło 5,00 zł brutto/godz. za dozоровanie mienia, 8,50 zł brutto/godz. za monitoring, 1,00 zł brutto/godz. dodatku za zlecenie w godzinach 22:00-6:00 zł i 12,00 zł brutto/godz. za imprezy masowe,
- (...) na czas określony od 1 listopada 2013 roku do 30 listopada 2013 roku, wynagrodzenie wynosiło 5,00 zł brutto/godz. za dozоровanie mienia, 8,50 zł brutto/godz. za monitoring, 1,00 zł brutto/godz. dodatku za zlecenie w godzinach 22:00-6:00 zł i 12,00 zł brutto/godz. za imprezy masowe,
- (...) na czas określony od 1 września 2013 roku do 31 grudnia 2013 roku, wynagrodzenie wynosiło 5,00 zł brutto/godz. za dozоровanie mienia, 8,50 zł brutto/godz. za monitoring, 1,00 zł brutto/godz. dodatku za zlecenie w godzinach 22:00-6:00 zł i 12,00 zł brutto/godz. za imprezy masowe,
- (...) na czas określony od 1 stycznia 2014 roku do 31 stycznia 2014 roku, wynagrodzenie wynosiło 5,00 zł brutto/godz. za dozоровanie mienia, 8,50 zł brutto/godz. za monitoring, 1,00 zł brutto/godz. dodatku za zlecenie w godzinach 22:00-6:00 zł i 12,00 zł brutto/godz. za imprezy masowe,
- (...) na czas określony od 1 lutego 2014 roku do 28 lutego 2014 roku, wynagrodzenie wynosiło 5,00 zł brutto/godz. za dozоровanie mienia, 8,50 zł brutto/godz. za monitoring, 1,00 zł brutto/godz. dodatku za zlecenie w godzinach 22:00-6:00 zł i 12,00 zł brutto/godz. za imprezy masowe,

- (...) na czas określony od 1 marca 2014 roku do 31 marca 2014 roku, wynagrodzenie wynosiło 5,00 zł brutto/godz. za dozorowanie mienia, 8,50 zł brutto/godz. za monitoring, 1,00 zł brutto/godz. dodatku za zlecenie w godzinach 22:00-6:00 zł i 12,00 zł brutto/godz. za imprezy masowe,
- (...) na czas określony od 1 kwietnia 2014 roku do 30 kwietnia 2014 roku, wynagrodzenie wynosiło 5,00 zł brutto/godz. za dozorowanie mienia, 8,50 zł brutto/godz. za monitoring, 1,00 zł brutto/godz. dodatku za zlecenie w godzinach 22:00-6:00 zł i 12,00 zł brutto/godz. za imprezy masowe,
- (...) na czas określony od 1 maja 2014 roku do 31 maja 2014 roku, wynagrodzenie wynosiło 5,00 zł brutto/godz. za dozorowanie mienia, 8,50 zł brutto/godz. za monitoring, 1,00 zł brutto/godz. dodatku za zlecenie w godzinach 22:00-6:00 zł i 12,00 zł brutto/godz. za imprezy masowe,
- (...) na czas określony od 1 czerwca 2014 roku do 30 czerwca 2014 roku, wynagrodzenie wynosiło 5,00 zł brutto/godz. za dozorowanie mienia, 8,50 zł brutto/godz. za monitoring, 1,00 zł brutto/godz. dodatku za zlecenie w godzinach 22:00-6:00 zł i 12,00 zł brutto/godz. za imprezy masowe,
- (...) na czas określony od 1 lipca 2014 roku do 31 lipca 2014 roku, wynagrodzenie wynosiło 5,00 zł brutto/godz. za dozorowanie mienia, 8,50 zł brutto/godz. za monitoring, 1,00 zł brutto/godz. dodatku za zlecenie w godzinach 22:00-6:00 zł i 12,00 zł brutto/godz. za imprezy masowe,
- (...) na czas określony od 1 sierpnia 2014 roku do 31 sierpnia 2014 roku, wynagrodzenie wynosiło 5,00 zł brutto/godz. za dozorowanie mienia, 8,50 zł brutto/godz. za monitoring, 1,00 zł brutto/godz. dodatku za zlecenie w godzinach 22:00-6:00 zł i 12,00 zł brutto/godz. za imprezy masowe,
- (...) na czas określony od 1 października 2014 roku do 31 października 2014 roku, wynagrodzenie wynosiło 5,00 zł brutto/godz. za dozorowanie mienia, 8,50 zł brutto/godz. za monitoring, 1,00 zł brutto/godz. dodatku za zlecenie w godzinach 22:00-6:00 zł i 12,00 zł brutto/godz. za imprezy masowe,
- (...) na czas określony od 1 listopada 2014 roku do 31 grudnia 2014 roku, wynagrodzenie wynosiło 5,00 zł brutto/godz. za dozorowanie mienia, 8,50 zł brutto/godz. za monitoring, 1,00 zł brutto/godz. dodatku za zlecenie w godzinach 22:00-6:00 zł i 12,00 zł brutto/godz. za imprezy masowe,
- (...) na czas określony od 1 stycznia 2015 roku do 31 stycznia 2015 roku, wynagrodzenie wynosiło 5,00 zł brutto/godz. za dozorowanie mienia, 8,50 zł brutto/godz. za monitoring, 1,00 zł brutto/godz. dodatku za zlecenie w godzinach 22:00-6:00 zł i 12,00 zł brutto/godz. za imprezy masowe,
- (...) na czas określony od 1 lutego 2015 roku do 28 lutego 2015 roku, wynagrodzenie wynosiło 5,60 zł brutto/godz. za dozorowanie mienia, 8,50 zł brutto/godz. za monitoring, 1,00 zł brutto/godz. dodatku za zlecenie w godzinach 22:00-6:00 zł i 12,00 zł brutto/godz. za imprezy masowe,
- (...) na czas określony od 1 kwietnia 2015 roku, wynagrodzenie wynosiło 5,60 zł brutto/godz. za dozorowanie mienia, 8,50 zł brutto/godz. za monitoring, 1,00 zł brutto/godz. dodatku za zlecenie w godzinach 22:00-6:00 zł i 12,00 zł brutto/godz. za imprezy masowe.

Umowy każdorazowo podpisywane były za zleceniodawcę przez prezesa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością F. L.. **(dowód: umowy zlecenia k. 25-87, umowy zlecenia k. 435-441)**

Powód otrzymał od pozwanego za okres od stycznia 2013 roku do maja 2015 roku łącznie 30.133,66 zł wynagrodzenia. **(dowód: potwierdzenia przelewów k. 88-136, lista płac k. 225-252, pismo z 14 lipca 2016 roku k. 253)**

Prezes zarządu pozwanego i (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R. był F. L.. **(dowód: wydruk z rejestru KRS pozwanego k. 170-182, wydruk z rejestru (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R. k. 183-191)**

Pismem z 5 lutego 2016 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty 14.211 zł na które złożyło się 13.385 zł wynagrodzenia za godziny nadliczbowe i 826 zł wynagrodzenia za uczestniczenie w konwojach. Pismem z 7 marca 2016 roku pozwany odmówił spełnienia świadczenia. **(dowód: przesądowe wezwanie k. 193-195, pismo pozwanego z 15 lutego 2016 roku k. 196, pismo pozwanego z 7 marca 2016 roku k. 197-198)**

Wnioskiem z 9 lutego 2016 roku powód zawiązywał pozwanego do próby ugodowej w zapłacie wynagrodzenia za okres od 1 stycznia 2013 roku do 30 kwietnia 2015 roku i dodatek za konwój w tym okresie. Do zawarcia ugody nie doszło. **(dowód: wniosek o zawiązywanie do próby ugodowej k. 199-201, akta V Po 8/16)**

W okresie od 11 marca 2013 roku do 24 marca 2013 roku powód powinien przebywać na urlopie ojcowskim, jednak faktycznie świadczył pracę. Z tego tytułu wypłacono mu urlop ojcowski i wynagrodzenie za pracę świadczoną w tym samym okresie. **(dowód: wniosek k. 271, zgoda k. 272, przesłuchanie powoda k. 660-663)**

Podczas zatrudnienia u pozwanego powód bez zgody pozwanego podjął umowę w konkurencyjnej firmie (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w C.. Przez 3 dni powód świadczył pracę dla pozwanego i dla (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością jednocześnie. **(dowód: grafik służb (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. k., zaświadczenie k. 442, prośba k. 451, referencje k. 452, korespondencja mailowa k. 492, dziennik k. 493-496, zestawienie godzinowe k. 498-499)**

Pozwany i (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R. zawierały odrębne umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej prowadzonych przez siebie działalności gospodarczych. **(dowód: umowy k. 603-645)**

Podpisanie umowy zlecenia było dobrowolne. Pozwany i (...) posiadały wspólne pomieszczenia, laptopy, telefony, pojazdy, nawigację, książkę służb i broni. Nie sposób było rozróżnić czy w danym momencie pracuje się dla pozwanego czy dla (...). Obowiązywał jeden mundur. Alarm nie wskazywał czy zgłoszenie jest z obiektu pozwanego czy z obiektu (...), podawał jedynie adres i dane klienta oraz rodzaj alarmu. **(dowód: przesłuchanie powoda k. 660-663, przesłuchanie pozwanego k. 677 verte – 678 verte, 683-685, zeznania świadka M. S. k. 519 verte - 520 i świadka M. Ś. k. 589 verte-591, zeznania świadka A. P. k. 518 verte-519 verte, opis zmiany grup interwencyjnych k. 534-536)**

Pozwany formalnie nie zlecał powodowi godzin nadliczbowych. W praktyce warunkiem otrzymania wynagrodzenia za godziny nadliczbowe było zawarcie umowy zlecenia z (...). Celem powoda w zawarciu umowy było pracowanie w godzinach nadliczbowych dla pozwanego. **(dowód: zeznania powoda k. 660-663)**

Pozwany nie zgodził się na podwyżkę wynagrodzeń dla swoich pracowników. **(dowód: podanie o podwyżkę wynagrodzenia k. 446-447, list otwarty do pracowników z odpowiedzią pozwanego z 6 sierpnia 2012 roku k. 448-449, 50)**

Powód od sierpnia 2014 roku pracował jednocześnie dla firmy (...). Pracownik (...) i (...) wykonywał czynności w ramach tych dwóch podmiotów w mundurze pozwanego. Zdarzało się, że do klienta (...) pracownicy (...) jeździli pojazdem pozwanego. Pozwany współpracował z (...). Współpraca trwała około 2, 3 lata. **(dowód: zeznania świadka A. D. (k. 548 verte-549), zeznania świadka W. S. k. 587 verte-588, zeznania powoda (k. 660-663, zaświadczenie (...) Sp. z o.o. k. 855, 856-870)**

Urlop należało brać u pozwanego. Listę obecności podpisywało się u pozwanego za pracę u pozwanego i w (...) w związku z umowami zlecenia. **(dowód: zeznania świadka A. P. k. 518 verte-519 verte)**

Praca liczona ponad normatywny czas pracy rozliczana była w ramach (...). **(dowód: zeznania świadka W. S. k. 587 verte – 588)**

W okresie od stycznia 2013 roku do kwietnia 2015 roku powód przepracował dla (...) łącznie 1.027,50 zł nadgodzin, co przy przyjęciu stawki 8,00 zł godzinę dało należność 16.440,00 zł. **(dowód: dowód z opinii biegłego k.**

891-904, opinia uzupełniająca k. 962, grafiki pracy k. 146-162, 273-278, 360-392, grafiki pracy za okres od 1 stycznia do 20 lutego 2014 r., wstępne grafiki pracy k. 152-162, książka przyjęcia broni i amunicji 1 tom dołączony do akt, książka służb pozwanej 1 tom dołączony do akt, regulamin z załącznikami k. 163-169, 254-270, 814-828, dziennik zmiany dołączony do akt 8 sztuk, książka służb (dzienniki zmian) (...), dzienniki poboru broni (...)

Dokonując ustaleń faktycznych sąd nie oparł się na pierwszej opinii sporządzonej w sprawie przez biegłą M. Ż., bowiem omyłkowo biegłej został przesłana niepełna dokumentacja.

Podstawą ustaleń nie stały się także wyliczenia stron (k. 137-145, 689-691, 357-358, 696, 829-835), wykaz potrójnej pracy świadczącej przez powoda sporządzony przez pozwanego (k. 681-682) w zakresie w jakim nie były zgodne z grafikami pracy, książką przyjęcia broni i amunicji, książką służb pozwanej, książkami służb (...) i dziennikami poboru broni (...). Wydana na zlenienie pozwanego opinia prywatna (k. 400-404) nie mogła stanowić materiału dowodowego a jedynie zostać uznana za element uzasadnienia stanowiska przez pozwanego.

Z uwagi na bezsporną okoliczność posiadania przez pozwanego i (...) dwóch osobnych koncesji sąd oddalił wniosek powoda o przeprowadzenie dowodu na tę okoliczność.

Sąd oddalił również wniosek powoda o dopuszczenie kolejnej opinii uzupełniającej, bowiem okoliczności sporne zostały wyjaśnione i nie wymagały uzupełnienia.

Sąd zważył:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Na wstępie wskazać należy, że roszczenie nie uległo przedawnieniu. W myśl art. 291 § 1 k.p. roszczenia ze stosunku pracy ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Powód dochodził zapłaty wynagrodzenia za okres od 1 stycznia 2013 roku do 30 kwietnia 2015 roku. Wynagrodzenie za miesiąc styczeń 2013 roku stało się wymagalne 11 lutego 2013 roku, bowiem miało zostać zapłacone do 10 lutego 2013 roku. Zatem, roszczenie uległoby przedawnieniu 11 lutego 2016 roku, jednak w dniu 9 lutego 2016 roku powód złożył do tut. Sądu wniosek o zawezwanie do próby ugodowej, co w myśl art. 123 § 1 pkt 1 k.c. spowodowało przerwanie biegu przedawnienia. W świetle tego pozwu złożony 3 czerwca 2016 roku nie był spóźniony, a roszczenie nie uległo przedawnieniu.

Przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca – do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem (art. 22 § 1 k.p.). Nie jest dopuszczalne zastąpienie umowy o pracę umową cywilnoprawną przy zachowaniu warunków wykonywania pracy wskazanych powyżej (art. 22 § 1² k.p.).

W ocenie sądu zawieranie z pozwanym przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością umów zlecenia stanowiło przez pozwanego obejście przepisów o godzinach nadliczbowych, które powstały w związku z łączącą strony umową o pracę.

Nazwa umowy (np. umowa zlecenia) nie ma decydującego znaczenia dla oceny, czy jest to umowa zlecenia. Zawsze należy uznać, że jest to stosunek pracy, jeżeli praca jest wykonywana w warunkach art. 22 § 1 k.p. Jak trafnie przyjął Sąd Najwyższy w wyroku z 7 kwietnia 1999 roku, I PKN 642/98 nazwa umowy nie ma znaczenia, jeżeli nawiązany stosunek pracy ma cechy wskazane w art. 22 § 1. Ustalone orzecznictwo Sądu Najwyższego przyjmuje, że nazwa umowy może decydować o charakterze stosunku prawnego dopiero wtedy, gdy nie można go ustalić na podstawie przeważających cech tego stosunku (por. wyrok Sądu Najwyższego z 28 marca 2017 roku, sygn. akt II PK 15/16, wyrok Sądu Najwyższego z 21 stycznia 2021 roku, sygn. akt III PSKP 3/21)

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z 8 lutego 2017 roku wydanym w sprawie o sygn. akt I PK 63/16 artykuł 22 § 1¹ k.p. nie stwarza domniemania prawnego zawarcia umowy o pracę i nie wyklucza możliwości ustalenia rodzaju zawartej umowy poprzez wykładnię oświadczeń woli wedle kryteriów z art. 65 k.c. Jest dopuszczalne decydowanie o podstawie zatrudnienia przez same zainteresowane strony. Nie można wykluczyć, o ile nie sprzeciwiają się temu inne okoliczności (art. 353¹ k.c. w związku z art. 300 k.p.) wykonywanie tych samych lub podobnych obowiązków zarówno w ramach zatrudnienia pracowniczego lub cywilnoprawnego. Decydujące znaczenie może mieć więc wola stron.

Zgodnie z zasadą swobody zawierania umów, zawartą w art. 353¹ k.c. strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. Przepis ten na podstawie art. 300 k.p. znajduje zastosowanie także do stosunku pracy, który również jest stosunkiem zobowiązaniowym.

W myśl powołanej zasady, strony mają zatem pełną swobodę w zakresie wyboru oraz kształtowania treści łączącego je stosunku zobowiązaniowego. Oczywiście jest, że swoboda ta nie oznacza jednak całkowitej dowolności, albowiem przywołany wyżej przepis wprost wymaga, aby treść umowy nie sprzeciwiała się przepisom ustawy i zasadom współżycia społecznego, a także naturze, czyli właściwości danego stosunku prawnego. Niezależnie zatem od deklaracji stron, co do nazwy zawieranej umowy oraz treści jej postanowień, o rodzaju łączącego strony stosunku prawnego rozstrzyga sposób jego realizacji. W razie sporu co do rodzaju zawartej pomiędzy stronami umowy, zastosowanie znajdują dyrektywy interpretacyjne zawarte w art. 65 § 1 i 2 k.c., zgodnie z którymi oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których złożone zostało, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje, natomiast w umowach należy raczej badać jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu. O materialnoprawnym charakterze umowy nie decyduje zatem sama nazwa nadana jej przez strony, lecz przede wszystkim treść czynności cywilnoprawnej, na którą składają się prawa i obowiązki stron umowy, czyli sposób wykonywania danej umowy w praktyce.

W świetle art. 22 § 1 i 1¹ k.p. sąd może ustalić istnienie stosunku pracy także wtedy, gdy strony w dobrej wierze zawierają umowę cywilnoprawną, lecz jej treść lub sposób realizacji odpowiada cechom stosunku pracy. Ponadto w świetle art. 22 § 1¹ k.p. oceny charakteru umowy należy dokonywać nie tylko na podstawie przyjętych przez strony postanowień, które mogą mieć na celu stworzenie pozoru innej umowy, lecz przede wszystkim na podstawie faktycznych warunków jej wykonywania (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 22 września 2015 roku, sygn. akt III AUa 1634/14).

Powód zeznał, że zawarł umowę zlecenia w celu zrealizowania nadgodzin w ramach umowy pracy łączącej go z pozwanym. Ponadto jak wynikało z przeprowadzonego postępowania dowodowego praca wykonywana przez powoda zarówno dla pozwanego jak i dla (...) polegała na tym samym – świadczeniu usług ochroniarskich na terenie wskazanym kolejno przez pracodawcę jak i zleceniodawcę. Nie bez znaczenia pozostaje okoliczność, że w momencie związania powoda umowami członkiem zarządu był F. L., ponadto obie spółki posiadały tę samą siedzibę, jedną książkę służb i broni. Jak wynikało z zeznań świadków M. S., M. Ś. i A. P. ze względu na zakres tych samych czynności, jeden ubiór i siedzibę nie potrafili oni odróżnić czy pracują dla pozwanego czy dla (...). Ponadto świadek W. S. zeznała, że praca liczona ponad normatywny czas pracy rozliczana była w ramach (...). Te powiązania personalno – kapitałowe, a także wola powoda przy zawieraniu umowy przesądziły o uznaniu umowy zlecenia jako umowy o pracę.

Praca wykonywana ponad obowiązujące pracownika normy czasu pracy, a także praca wykonywana ponad przedłużony dobowy wymiar czasu pracy, wynikający z obowiązującego pracownika systemu i rozkładu czasu pracy, stanowi pracę w godzinach nadliczbowych. Praca w godzinach nadliczbowych dopuszczalna jest w razie: konieczności prowadzenia akcji ratowniczej w celu ochrony życia lub zdrowia ludzkiego, ochrony mienia lub środowiska albo usunięcia awarii, bądź szczególnych potrzeb pracodawcy (art. 151 k.p.). Za pracę w godzinach nadliczbowych, oprócz normalnego wynagrodzenia, przysługuje dodatek w wysokości: 1) 100 % wynagrodzenia – za prace w godzinach nadliczbowych przypadających: a) w nocy, b) w niedziele i święta niebędące dla pracownika dniami pracy, zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu pracy, c) w dniu wolnym od pracy udzielonym pracownikowi w zamian za pracę

w niedziele lub święto, zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu pracy; 2) 50% wynagrodzenia – za pracę w godzinach nadliczbowych przypadających w każdym innym dniu niż określony w pkt 1.

Biegła z zakresu księgowości, wynagrodzeń i płac M. Ż. w swojej opinii (k. 705-723) przedstawiła dwa warianty wyliczeń: pierwszy przy założeniu, że nadgodziny zróżnicowane na płatne jako 50% (w dni robocze 50) i 100% (w dni wolne od pracy) oraz drugi - licząc wszystkie nadgodziny jako 100% z powodu przekroczeń średnio-tygodniowych norm czasu pracy. I tak przy pierwszym wariantcie w okresie od 1 stycznia 2013 roku do 30 kwietnia 2015 roku powód wykonał na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością nadgodziny w łącznej kwocie 9.292,00 zł, a z konwojem 10.507,00 zł. Wartość nadgodzin wyliczonych przez biegłą w drugim wariantcie wynosiła 14.032,00 zł, a razem z konwojem - 15.247,00 zł. Jednocześnie biegła podała, że regulamin przedłożony przez pozwanego zawiera lukę w zakresie informacji dotyczących okresu rozliczeniowego i sposobu ustalania czasu pracy dla pracowników.

Pismem z 29 czerwca 2019 roku (k. 732-735) pełnomocnik pozwanego zakwestionował wyliczenia biegłej. Między innymi zwrócił uwagę na to, że biegła przystępując do dokonania wyliczeń potwierdziła brak wiedzy co do norm czasu pracy oraz okresu rozliczeniowego. Zarzucił, że biegła dokonując wyliczenia dodatku za konwoje nie wskazała, w jaki sposób dokonała wyliczenia godzin i na jakiej podstawie.

Pismem z 28 czerwca 2019 roku (k. 794-796) pełnomocnik powoda zarzucił, że przy obliczaniu ilości nadgodzin biegła bezzasadnie i bez wskazania przyczyny pominęła wyliczenia powoda. Wskazał też na brak obliczeń co do miesiąca stycznia i lutego 2014 roku.

Z kolei w piśmie z 1 października 2019 roku (k. 846-852) pozwany zakwestionował opinię biegłej wskazując, że widnieją w niej rażąco niezgodności w zakresie wyliczenia godzin.

W opinii uzupełniającej z lipca 2020 roku biegła M. Ż. (k. 891-904) w oparciu o dane z książek pobrania broni, książek zmian oraz dokumenty wskazane w postanowieniu dowodowym sądu wyliczyła, że w okresie od stycznia 2013 roku do kwietnia 2015 roku powód przepracował dla (...) łącznie 1.027,50 zł nadgodzin, co przy przyjęciu stawki 8,00 zł za godzinę dało z tytułu nadgodzin należność 16.440,00 zł.

W piśmie z 25 września 2020 roku (k. 915-918) i w piśmie z 28 września 2020 roku (k. 920-931) pełnomocnicy stron zakwestionowali wyliczenia pozwanej wskazując, że nie odnoszą się one do dokumentacji przedłożonej do akt postępowania, nadto opinia została sporządzona nierzetelnie i jej wyliczenia są nieuzasadnione.

W drugiej opinii uzupełniającej (k. 962) biegła zaznaczyła, że zarówno z zastrzeżeń pozwanego jak i powoda wynika, że dokumenty na podstawie których sporządziła opinie są nieprawidłowe. Zwróciła uwagę, że zastrzeżenia powoda i pozwanego dotyczą nieprawidłowości dokumentacji, której biegła nie sporządziła.

W piśmie z 4 maja 2021 roku (k. 967-968) pełnomocnik powoda wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej oraz zobowiązanie biegłej do obliczenia dodatku w oparciu o wskazaną przez niego dokumentację znajdującą się w aktach. Sąd oddalił wniosek strony powodowej, bowiem biegły sporządził już opinię zgodnie z tezą, odniósł się do zastrzeżeń i tym samym opinia nie wymagała dodatkowego uzupełnienia.

Sąd uznał, że opinia biegłego była rzetelna i opierała się na treści książek poboru broni, zmian i grafikom wskazanym w postanowieniu dowodowym z 13 września 2019 roku, które w ocenie sądy stanowiły najbardziej miarodajny i obiektywny materiał dowodowy w przeciwieństwie do dokumentów wytworzonych jednostronnie przez strony postępowania.

W postępowaniu z powództwa pracownika o wynagrodzenie za godziny nadliczbowe, obowiązuje ogólna reguła procesu, że powód powinien udowodnić słuszność swych twierdzeń w zakresie zgłoszonego żądania, z tą jedynie modyfikacją, iż niewywiązanie się przez pracodawcę z obowiązku rzetelnego prowadzenia ewidencji czasu pracy, powoduje dla niego niekorzystne skutki procesowe wówczas, gdy pracownik udowodnił swoje twierdzenia przy pomocy innych środków dowodowych niż dokumentacja dotycząca czasu pracy. Pracownik może powoływać wszelkie

dowody na wykazanie zasadności swego roszczenia, w tym posiadające mniejszą moc dowodową niż dokumenty dotyczące czasu pracy, a więc na przykład dowody osobowe, z których prima facie (z wykorzystaniem domniemań faktycznych – art. 231 k.p.c.) może wynikać liczba przepracowanych godzin nadliczbowych (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 19 grudnia 2013 roku, sygn. akt II PK 70/13). To na pracodawcy spoczywa obowiązek prowadzenia właściwej dokumentacji kadrowo-płacowej oraz wykazania, że wszystkie należności z tytułu stosunku pracy zostały zapłacone. Zaniedbania w tym zakresie nie mogą wywoływać negatywnych skutków dla pracownika. Ponadto zgodnie z art. 94 pkt 10 k.p. pracodawca ma obowiązek wpływania na kształtowanie w zakładzie pracy zasad współżycia społecznego, tym samym powinien prowadzić rzetelną ewidencję czasu pracy tak, by każdy pracownik, w tym powód mieli dostęp do przejrzystej dokumentacji swojego czasu pracy w godzinach normatywnych, jak i w godzinach nadliczbowych. Przepis art. 149 § 1 k.p. nakłada na pracodawcę obowiązek prowadzenia ewidencji czasu pracy pracownika do celów prawidłowego ustalenia jego wynagrodzenia i innych świadczeń związanych z pracą oraz udostępniania tej ewidencji pracownikowi, na jego żądanie. W świetle przywołanego wyżej wyroku Sądu Najwyższego to powód powinien wykazać słuszność swoich twierdzeń w zakresie zgłoszonego żądania. Co prawda sąd nie dał wiary wyliczeniom stron, bowiem nie zostały one podpisane, zawierały sprzeczności w stosunku do książki poboru bronii, grafik, książki służb pozwanej jednak powództwo i tak zasługiwało na uwzględnienie w części dotyczącej nadgodzin, bowiem powołana w sprawie biegła wyliczyła, że wynagrodzenie za prace nadliczbowe świadczone przez powoda wynosiło 16.440 zł. Na marginesie wskazać należy, że pozwany w przedłożonych przez siebie wyliczeniach wskazał, że powodowi przysługuje 24 godziny więcej nadgodzin niż podał to biegły. Powód żądał zasądzenia z tytułu nadgodzin kwoty 13.385,00 zł, zatem mając na względzie art. 321 k.p.c. zasądzono od pozwanego na rzecz powoda kwotę 13.385,00 zł.

Sąd oddalił powództwo co do kwoty 826,00 zł dochodzonej tytułem dodatku do wynagrodzenia za uczestniczenie w konwojach od 2 marca 2013 roku do 30 kwietnia 2015 roku, bowiem aneksem z 30 kwietnia 2010 roku od 1 maja 2010 roku pozwany zlikwidował dodatek za pracę w konwoju.

O odsetkach sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. zasądzając je od zgodnie z żądaniem pozwu – od dnia wytoczenia powództwa.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 100 zd. pierwsze k.p.c. w zw. z § 9 ust. 1 pkt 2 i art. § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych dokonując ich stosunkowego rozdzielenia. Wynagrodzenie pełnomocników ustalone zostało według stanu prawnego na dzień wytoczenia powództwa i wstąpienia pełnomocnika pozwanego do sprawy (6 września 2016 roku) na 3.600,00 zł (75% z 4.800,00 zł). Koszty procesu wynosiły zatem łącznie 7.200,00 zł. Powód wygrał sprawę w 94% (z żądanej kwoty 14.211,00 zł zasądzono 13.385,00 zł) zatem powinien ponieść koszty procesu jedynie w 4 % (tj. w kwocie 432,00 zł), a poniósł je w kwocie 3.600,00 zł. W konsekwencji pozwany powinien uiścić na jego rzecz 3.168,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Na podstawie art. 113 w zw. z art. 13 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych według stanu prawnego na dzień wytoczenia powództwa i w zw. z art. 100 zd. 1 k.p.c. sąd nakazał pobrać od pozwanego kwotę 4.113,68 zł tj. 94% z nieuiszczonych kosztów sądowych. Nieuiszczone koszty sądowe wynosiły łącznie 4.376,25 zł i składały się na nie: opłata od pozwu od uiszczenia której powód był zwolniony z mocy ustawy (750,00 zł) oraz wynagrodzenie biegłej 1.593,59 zł + 2.071,66 zł = 3.665,25 zł) pokryte tymczasowo z funduszu Skarbu Państwa.

Zgodnie z art. 477² § 1 k.p.c. wyrokowi co do kwoty 1.750,00 zł sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

sędzia Justyna Wyrwas - Oliwkiewicz